

La casa passiva, segons Papik Fisas: l'entrevista al Diari de Sant Cugat

El juny de 2014, el Diari de Sant Cugat va recollir els fonaments de la construcció passiva de la mà del fundador de PAPIK Group: orientació, aïllament, estanquitat i ventilació.

El 20 de juny de 2014, el Diari de Sant Cugat va publicar una entrevista amb Papik Fisas, fundador de PAPIK Group, sobre un model de construcció que llavors començava a obrir-se pas a Catalunya: l'habitatge passiu. La conversa, signada per la periodista Àgata Guinó, resumia una trajectòria professional i explicava, en termes accessibles, per què una casa ben concebuda pot reduir el consum energètic a una fracció del d'un habitatge convencional.

De la fusteria a l'eficiència energètica

La relació de Papik Fisas amb la fusta ja acumulava una vintena d'anys en el moment de l'entrevista. Va començar com a ajudant de fuster per finançar-se els estudis de Física i, davant el volum creixent de feina pel seu compte, va deixar la llicenciatura a tercer curs per dedicar-se plenament al negoci. Més endavant va completar diversos estudis vinculats a l'administració d'empreses.

El projecte inicial se centrava en el moble a mida. Cap al 2006, la companyia va concloure que aquell model no tenia recorregut a llarg termini i va reorientar l'activitat cap a l'eficiència energètica. Fisas va viatjar a Alemanya per documentar-se, en un país on la construcció passiva ja estava consolidada. «És una cosa que està molt viva i cada dia surten coses noves», explicava a l'entrevista.

Els quatre factors d'una casa passiva

Segons exposava Fisas, una casa passiva és un habitatge concebut per reduir al màxim el consum energètic, i el seu comportament es fonamenta en quatre factors. El primer és l'orientació de l'edifici. El segon, un aïllament tècnicament exigent. El tercer és l'estanquitat, un concepte poc estès aleshores al sector local, que consisteix a evitar les filtracions i les fuites d'aire no controlades a través de l'envolupant. El quart és la ventilació mecànica: l'aire es renova mitjançant una màquina que, alhora, en manté la temperatura.

Aquests principis són els que a PAPIK Group segueixen definint el sistema Eskimohaus i la manera d'abordar cada projecte de construcció, i també orienten els treballs de rehabilitació energètica sobre habitatges existents.

Quatre mesos d'obra i un sector incipient

L'entrevista situava en tres el nombre d'empreses que a Catalunya construïen cases passives de manera solvent, i identificava com a repte principal ampliar l'àrea d'actuació a la resta de l'Estat. El termini de construcció era un dels arguments de fons: una casa passiva s'aixecava en quatre mesos. La dificultat, apuntava Fisas, era logística, perquè treballar lluny complicava la cura del capital humà, una prioritat de la casa.

Pel que fa a l'estructura de l'equip, la companyia comptava amb dotze treballadors fixos, tot i que una obra podia arribar a mobilitzar entre trenta i quaranta persones. La cartera de projectes ja reflectia aquella activitat creixent.

El cost energètic, en xifres

La dada que millor resumia la proposta era econòmica. Segons les xifres facilitades a l'entrevista, un habitatge passiu d'uns 130 metres quadrats consumia al voltant de 500 euros anuals en el conjunt dels serveis, una xifra equivalent a uns 40 euros mensuals. Aquell ordre de magnitud, difícil d'igualar amb la construcció convencional de l'època, sintetitzava l'argument de fons: l'eficiència no era una millora marginal, sinó un canvi de categoria en la despesa d'un habitatge.

Una dècada després d'aquella entrevista, els quatre factors que Papik Fisas descrivia com a novetat, orientació, aïllament, estanquitat i ventilació amb recuperació de calor, s'han convertit en l'estàndard exigible de qualsevol construcció seriosa.